

RIZGARIYA WELAT

KOVARA KOMITA PIŞTGIRIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYÊ

KÛRDİSTANDA SÛRGÛN VE KATLIAMLARA SON!

10.4.1987 - Hejmar:10

KOVARA KOMİTA PİŞTQIRIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYÊ

Sal/Yıl : 2
 West/Zaman : 10.4.1987
 Hejmar/Sayı : 10

Xwedi/Sahibi:
 Komita Piştqariya Kurdistan
 li Avustiryê

Berpirsiyar/Sorumlu:
 Genco Taylan

Mercên aboneti/
 Abone şartları:
 6 mehi 80,-ÖŞ., sali 150,-ÖŞ.
 6 aylık 80,-ÖŞ. , yıllık 150-ÖŞ.

Almanya 1,5 DM.
 İsviçre 1,5 Sfr.
 Fransa 5 Ffr.
 Hollanda 2 Hgl.
 Danimarka 5 Dkr.
 İsveç 5 Skr.
 Yunanistan 50 drh.

Navnişan/Adres:
 Rızgariya WELAT
 c/o Postfach 410
 A - 6021 Innsbruck

Impressum: Verleger, Hersteller und
 Herausgeber: FOCUS (Verein zur För-
 derung von Kultur und Sozialem En-
 gagement.) Bauhof 8 , 6176 Völs.

İçindekiler:

Rûpel

Kürdistan'da Mecburi İskân ve T.C.'nin P l a n l a r ı	3
Genel olarak Kürdistan Ulusal Hareketinin ve Özel olarak Kürdistan Sol Hareketinin gelişimi üzerine bazı G Ö R Ü Ş L E R - IV. .... H. Baran	4
HABERLER, OLAYLAR, YORUMLAR.....	11
• İsveç Kürdistan Dernekleri Federasyonu son Kongresi ve birtakım gerçekler ışık- ğında TKSP'nin Federasyon hakkındaki tutumu üzerine.....K.Şiyar.	
• Halkımız bu yılda NEWROZ'u büyük bir coşkuyla kutladı.	
• T.C.'nin Güney Kürdistana saldırısı pro- testo edildi.	
SİNEM Ü ÇAND	14
• Jiyana Dalbirin.....Keko.	
ZMAN	15
Kürt Ulusunun Dostu, Değerli Bilim adamı: Dr. İsmail BEŞİKÇİ	16

KOVARA KOMİTA PİŞTQIRIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYÊ

*Halkımızın
mücadelesinde*

*Tekoşına
gele me da*

Oku okut

Bide xwenen-xwendin

KURDISTAN 'DA MECBURI İSKAN ve. T.C. 'NİN PLANLARI

Kürdistan son dönemlerde yeni ve önemli gelişme lere sahne oldu.Sömürgeci T.C.'nin tüm karşı istem lerine rağmen,Kürt Sorunu ulusal ve uluslararası düzeyde yeni boyutlar kazandı.Sömürgeci T.C.'nin planlı ve uzun bir devreyi kapsayan;Kürt Halkını yok etme politikası,Dünya kamuoyu önünde biraz da ha teşhir oldu.

Faşist Evren-Özal Diktatörlüğü,bir yandan Kürdistan'ın diğer parçalarına(4 Mart'ta Güney Kürdistan'ın uçaklarla bombalanması) seferler düzenlerken,diğer yandan da yeni Mecburi İskan Yasası ile halkımızı asimile etmeye,dağıtıp yok etmeye çalışmaktadır.Faşist Devletin bu yok etme politika sı,diğer burjuva partileri tarafından da gerekli desteği görmektedir.Bunun için Türk boyalı basınına bakmak yeterlidir. DSP'den ANAP'a kadar, hepsi bir ağızdan Kürt halkına karşı kinlerini kusarlar ken; Türk Sol'da, TKP'den D.İşçi'ye kadar hâlâ SHP mi yoksa DSP mi daha demokrat(ı) tartışmalarını sürdürüyorlar.

Halkımızın tarihinde,Sürgün ve Mecburi İskanlar yeni bir olay değil.Sömürgeci T.C. devleti,mücadelelenin geliştiği hassas dönemlerde,açık-kapalı böylesi uygulamaları devamlı gündeme getirmiştir.

Yeni çıkarılan Mecburi İskan Yasa'sı,geçmişteki Yasa'ların yeniden gündeme gelmesidir.1934 yılında çıkarılan 2510 sayılı ve 52 Maddeden oluşan "Takkir-i Sükun Kanunu" nun bazı Madde ve Fıkralarında şöyle deniyordu:

"Madde 9:(...) Türk kültürüne bağlı olmayan göçebeleri,toplu olmak üzere kasabalara ve serpiştirme suretiyle Türk köylere dağıtıp serpiştirmeye, casaslukları sezilenleri sınır boylarından uzaklaştırmaya.. ve Türk kültürüne bağlı olmayan göçebeleri Milli sınırlar dışına çıkarmaya Dahiliye Vekili selahiyetlidir."

"Madde 13:3 - Türk ırkından olmayanların(abç.) serpiştirme suretiyle köylere ve ayrı mahalle veya küme teşkil edemeyecek şekilde kasaba veya şehirlere İskanları mecburidir." (Kürtlerin Mecburi İskanları, İsmail Beşikçi.)

Yukardaki Maddelerde de açıkça görülebileceği gibi,Sömürgeci T.C., Kürt halkını sistemli bir şe-

kilde asimile etmeye,Türkleştirmeye ve böylelikle ortadan kaldırmaya uğraşmıştır. Bu gün yapılanlarda, geçmiştekilerin yeni bir çerçevede devamıdır.

NATO ve ABD'nin Orta-Doğu'daki uşaklığını gönüllü olarak üstlenmiş bulunan T.C.devleti, Orta-Doğu'da yayılcı bir politika gütmeye hevesindedir. Bir yandan Kekük ve Musul'a gözü nü dikerken, diğer yandan da diğer bölge halklarına tehditler savurmaktadır. Kısa bir dönem öncesine kadar Bulgaristan olaylarını gerekçe olarak kullanarak halkta "Milli Duyguları" kamçılayarak,kendi saldırgan politikasına kitle desteği sağlamaya çalışan T.C., şimdide Yunan halkına karşı olan saldırgan politika sıyla, halktaki "Milli Duyguları" sıcak tutmaya çalışmaktadır..

Orta-Doğu,gelecekte önemli gelişmelere gebe ve patlamaya hazır bir konumda.Kürt Sorunu da, Orta-Doğuda kilit bir sorun haline gelmiş bulunmaktadır.

Savunmasız halkımız yeni katliamlarla karşı-karşıya. Halkımızı yeni katliamlara karşı korumak ve gelişen Ulusal Demokratik Kurtuluş Mücadelesini başa götürmek için Alternatifler geliştirmek gerekli. Bu gün,Kürdistan'da hiç bir güç bu meseleyi tek başına götürebilecek bir konumda olmadığına göre; Kürdistanlı güçlerin en kısa bir zamanda akıllarını başlarına devşirip: güç ve eylem birlikleri ve siyasi birlikler sürecini hızlandırıp,giderek Kürdistan'da Ulusal Demokratik Cepheyi oluşturmaya yönelmeleri gerekli.Bölge devrimci güçleriyle de en sıkı bir birliğin oluşturulabilmesi neceği yöntem ve metodlar geliştirmek ve buna uygun örgütlülükler yaratmakta gerekli.Yoksa, Avrupa metropollarında,senelerce süren "güç ve eylem birlikleri" ve "siyasi birlik" toplantılarıyla bir yerlere varılamaz.

Halkımıza karşı sorumluluklarımızı yerine getirelim!

Genco T.

Genel olarak Kürdistan ulusal demokratik hareketinin ve özel olarak Kürdistan sol hareketinin gelişimi üzerine bazı GÖRÜŞLER.

IV

H. BARAN

1925'lerden sonra,ırkçı-şoven sömürgeci M.Kemal diktatörlüğüne karşı gelişen Kürt Ulusal Direnme Hareketlerinde de,TKP olumsuz tutumunu sürdürdü.Kürdistan'da gelişen Ulusal Hareketlerin genç Türk burjuvazisine,Kemalizme karşı "irticai" yani gerici hareketler olarak nitelendirilerek, Kürt ulusunun ke di kaderini kendisinin tayin etme hakkı'na olan karşıtlıklarını gösterdiler.Bununla kalınmadı,Türk burjuvazisi nin Kürt ulusal direnme hareketlerinin bas tırılması için ileri sürdüğü gerçek dışı, iftiraya dayanan,"İngilizlerin bu ayaklanmalarda parmağı var,İngilizlerle işbirliği ile bu direnmeler götürülüyor" görüşlerine kuyruk olundu.Böylece bu hareketlerin rahatlıkla bastırılması sağlandı.TKP bu görüşlerini,"Aydınlık" ve "Orak Çekiç" denilen yayın organlarında açıkça dile getirdiler.Ama Türk burjuvazisini destekleyen TKP'nin yayını Orak Çekiç 5 Mart 1925'ten sonra,Kemalist Diktatörlüğün saldırısına uğradı.

Kemalist Diktatörlük sadece Kürdistan halkına baskı yapmıyor,saldırmıyordu. Aynı zamanda,Komünistlere,işçilere,köylülere ve emekçilerede baskılar uyguluyordu.Buna rağmen,TKP Kemalizm kuyrukçuluğundan kurtulamadı.Hatta Kemalist Diktatörlük Komünist Partisi'ni tasfiye etmek için sahte Komünist Parti kurmaya düşünceden çıkarıp,faliyata geçirmesine rağmen,TKP,Kemalist kuyrukçuluğunun sonucu olarak;Kürdistan halkına,Kürt ulusal hareketlerine karşı tutum belirledi.Bu düşüncelerini,Komünist Enternasyonal'e taşıyarak,Kürt Ulusal Direnme hareketlerini,irticai hareketler ve emperyalizmden destek gören hareketler olarak mahkûm ettirdi.

Bu sosyal-şoven milliyetçi mantıktan bir türlü kurtulamayan TKP,Milletler meselesinde enternasyonal bir politika izleyememiş,bu sorunun Marksistçe programlaştırılması yoluna gitmemiştir.Bu anlayış, TKP'nin 63.Yaşında gerçekleşen 5.Kongresine kadar devam etmiştir.5.Kongresinde,ancak ve ancak ilkesel olarak Kürt ulusunun KKKTH ilkesini sarıh bir biçimde programlaştırmıştır. Ama

bunun yeterli olmadığı,köklü dönüşümleri gerektiren gelişmeleri öngördüğü açıktır. Ama son dönemlerdeki gelişmeler,ortaya çıkan birlik mantığı,SOL BİRLİK programı, bu konuda köklü dönüşümlerin olmadığını,hatta dönüşüm için bilimsel ciddi bir çabanın olmadığını göstermektedir.

TKP'nin bu tutumu,programatik mantığı: halklarımız arasında,Sömürgecilerin ve onların işbirlikçilerinin yarattığı güvensizliği derinleştirdi.Kürdistan'da Sol hareketin gelişimine büyük bir darbe vurdu,anti-komünist çizginin sürdürülmesinin zemin bulmasını sağladı..Ayrıca TKP'nin bu tutumu,bütün diğer ilerici,devrimci-demokratik güç ve hareketleri olumsuz yönden etkiledi.Ancak ve ancak 1974'lerden sonra,Kürdistan halkına güven verecek tutumlar,anlayışlar ve eylemler Türk Sol hareketinden gelişmeye başladı.Bu gelişimin sonucu olarak,Türk ve Kürt halkının içinde devrimci-sosyalist düşüncelerin daha rahatlıkla filizlenmesinin,güçlenmesinin ve kök salmasının şartları olgunlaşmış oldu.Sosyalist-devrimci akımın emekçi kitlelerle bağ kurması imkan dahiline girdi.Ama yeterli bir düzey yaratılamadı,12 Eylül sonrasında yenilen darbe ve karşı karşıya kalınan yenilgi, bu gelişimin kitle düzeyinde bütün açıklığı ile sürdürülmesini engelledi.

Kürdistan'ı egemenliği altına alan, sömürgeleştiren ülkelerdeki diğer egemen ulus devrimci ve komünist hareketlerinin konularıda,Türk Sol,Komünist ve devrimci hareketinde çok köklü farklılaşmalar göstermiştir.Bundan dolayı,o ülkelerde de karşılıklı bir biçimde olumsuzundan etkilenme, darbeler yeme sözkonusu olmuştur..

1960,- 1969 DÖNEMİ

Türkiye Cumhuriyeti devletine, Lozan' da yapılan andlaşma ile statü kazandırıldı. Bu statü kazanımı ile,Osmanlı imparatorluğunun mirasını devralan T.C'nin,Kürdistan'ın büyük parçalarından birini kendi hegemonyası altında bulundurmasını başarmış olmasına rağmen,küçülmüş bir devlet olarak ortaya çıktı. Elbetteki o koca imparatorluktan,küçülmüş bir toprak parçası üzerinde bir devlet olarak ortaya çıkmak,Türk egemen sınıflarının psi-

kolojisi üzerinde büyük olumsuz bir etki yaptı. Bunun içinde, ırkçı ve turancı düşünce ideolojik yapılarının esas öğeleri olma halini devam ettirdi. Özellikle, Lozan Antlaşması sırasında, emperyalist ülkelere statikonun tayin edilmesinde gerekli tavizler verilmiş olmasaydı, Kürdistan sorununun onların başlarına büyük bir mesele açacakları da gördüler. Bunun sonucu olarak, Kürdistan sorunununda gündeme gelmesinin uzak bir ihtimal olmadığını her yanıyla gördüler. Onun için politika ve ideolojik yapılarının oluşturulmasında, ezilen milletlere ve Kürt milletine karşı düşmanlık ideolojik yapılarının mayası oldu. Bu nedenle, ortaya çıkan Kürt milli direnişlerinin hepsi, çok kanlı bir şekilde bastırıldı. "Kürtlerin yok olduğu, Türk olduğu" anlayışı çerçevesinde kendilerine çeki düzen verdiler. Eğitim ve kültürlerinde bu öğeyi bilinçli bir şekilde işleyerek, Türkiye insanının kanı haline getirmeye çalıştılar. Bundanda önemli başarılar elde ettikleri, asimilasyon konusunda önemli adımlar attıkları da gözle görünebilir bir durumdur.

T.C'nin kuruluşundan sonra, kapitalist yoldan kalkınmaya karar verdiler. Uluslararası ilişkilerini buna göre ayarlayıp, kurdular. Türkiye ekonomisi giderek ABD ekonomisine bağımlı hale geldi. Türkiye'deki kapitalist gelişme, ta başından beri tekelci karakterde gelişmeye başladı. Buna bağlı olarak, uluslararası plânda emperyalist-kapitalist ülkelerden yana tavır belirlemiş olmasından dolayı, Kuzey Atlantik Paktına (NATO'ya) 16.2.1952 tarihinde girdi.

1960'lara gelindiğinde, egemen sınıflar arasındaki çatışmalar keskinleşmişti. Anayasal hak ve özgürlüklere büyük bir saldırı başlanmıştı. İşçilerin, köylülerin ve diğer tüm emekçilerin tepkileri yoğunlaşmıştı. Ekonomide görece olsa, bir büyüme sözkonusu idi. Tekelcilik tırmandırılmıştı. Bütün bunlara rağmen, bu gelişmeye önderlik yapacak bir siyasal yapılanma sözkonusu değildi. O günün iktidar partisi Demokratik Parti, tıkanıklıkları açacak kapasite ve konumda değildi. Onun için, tekelci gelişimin ve üretici güçlerin yeniden düzenlenmesinin sağlanması için, bir değişikliğin yapılmasının zorunluluğu gelip dayatmıştı. Yoksa huzursuzluklara son vermek, tıkanıklıkları; ulusal ve uluslararası plândaki açmazları aşmak, problemleri çözmek mümkün değildi.

Tıkanıklıkların aşılması, huzursuzlukların son bulması; toplumsal muhalefetin daha radikal kanallara akmamasının karşısında, Ordu derde deva olarak gündeme sokuldu. Zaten 1960'lerden sonra, görüleceği gibi, Ordu T.C siyasal yaşamı-

nın bir temel öğesi, en sonunda kılıcını sallayıp ortalığı "düz eden" güç olduğu her yanıla ortaya çıkacak. Çünkü, ordu milletini, devletini, halkın seven bir topluluk olarak lanse edilmeye her dönemde özen gösterilmiştir..

1960 yılında, 27 Mayıs günü, Türk ordusunun bir kesimi yumuşak bir darbe ile yönetimi eline geçirdi. Hükümeti fesetti. Milli Birlik Komitesi, hükümet etmeye başladı. Darbenin, üretici güçlerin gelişiminden yana olan bir darbe olduğu, buna uygun düzenlemeler yapacak ve politikalar tayin edecek bir yönetimin oluşumundan yana olduğu, geldiği ilk günden itibaren görülmeye başlandı. Zaten yönetime el koyan askeri elit, geldiği ilk günden itibaren, kısa sürede iktidari sivilere devredebileceğini açıkladı. Bunun yanında, yeni bir anayasa düzenleyeceği ve uluslararası tüm anlaşmalara, NATO'ya bağlı olduğunu açıkladı. Bununla, uzun vadede ve mevcut haldeki yerini belirlemektedir. Dolayısıyla, yapacağı ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel v.b. tüm düzenlemelerini kapitalist düzenin sınırları içinde yapacağı da belirlenmiş oluyordu. Sonuçta ve günlerin ilerlemesi içinde de bu görüldü. Ama Milli Birlik Komitesi'nin homojen ve kendi içinde bütünlüklü olan bir yapı olmadığı açığa çıktı. Kısa bir süre sonra, Milli Birlik Komitesi (MBK) içinde çatışmalar başgösterdi. 12 Eylül'den sonra "kapatılan" faşist parti MHP'nin Genel Başkanı ve arkadaşları, yeniden bir darbe teşebbüsüne giriştiler. Ama bu darbe girişimleri başarısız kaldı. Sonunda bu ekip sürgüne gönderildi. Ama sürgüne gönderilen bu takımın, daha sonraki tarihlerde emekçi halkların başına bela olacak bir siyasal yapılanmanın başına geçecekleri o günden belli olmuştu.

MBK'nin yaptığı ilk işlerden biri, Demokratik Parti'nin "tasfiyesi" oldu. Ayrıca DP'nin yarattığı huzursuzlukların son bulması için çaba göstermek oldu. Bunun yanında, MBK; iktidari sivilere devredebileceklerini belirtmekle beraber; devredebilecekleri iktidarın yapısını ve ondan sonra sürdürülecek ekonomi-politika, sosyo-politika'nın yapısını çerçevesizlendirecek bir anayasal-hukuk düzenlemesini her şeyin önünde görmeleri kadar doğal bir şey olamazdı. Nihayetinde öyle oldu. MBK, yeni bir anayasanın tanzim edilmesi için, çalışmalara başladı. O tarihlerde, ağırlıkla ilerici tanıyan hukuk otoritelerinden oluşturulan bir komisyon, yeni bir anayasanın ve yeni anayasa ya uygun yeni yasaların, özellikle: Siyasal Partiler Yasası'nın, Sendikalar Yasasının,

Üniversiteler Yasasının, Grev ve Toplu Sözleşme Yasasının belirginleşmesi için çalışmalara başlandı. Bütün bu gelişmeler, ilerici ve o günkü sol çevrelerde olumlu karşılanıyordu. İlerici ve Sol çevreler, bu yeni düzenlemelerin; ilerici devrimci düşünceler, akımlar ve emekçiler lehine olması için çaba gösteriyorlar; ağırlık belirlemeye çalışıyorlardı. Oysa, toplumsal yapının belirlediği ekonomik, sosyal, siyasal düzeylerin yeniden kurumlara, yasalara kavuşturulması, yeni kanalların açılarak tekelci kapitalizmin geliştirilmesi için uğraş gösterilmesi yönündeki gerekli tespitlerini, akıl hocaları yapmışlardı. Ama akıl hocalarının tespit ettikleri çerçevelerin, o dönemde şu veya bu ölçüde ilerici, sol çevrelerin, emekçi kitlelerin çıkarlarıyla çakışması durumu söz konusu idi. Yoksa ilerici, sol çevreler ciddiye alınarak, emekçi kitlelerin çıkarları esas alınarak yapılmak istenen düzenlemelerden bahsedilemez.

MBK'nin oluşturduğu Anayasa Komisyonu, Anayasa metnini sonuçlandırdı. Bu metnin sonuçlandırılmasından sonra, sınırlı bir biçimde kamuoyunda tartışmaya sundu. Bu tartışmaların sonuçlanmasından sonra, Halkın oylamasına sunuldu Anayasa kabul edildi. Anayasanın temel öngörülerini sıralarsak:

1- Kısa sürede seçimin yapılmasını, bunun için Siyasal Partilerin kurulmasını öngörüordu: Buna göre, Siyasal Partiler Yasası çıkarıldı. Seçimlere gidildi. Seçimlerde, eski Demokrat Parti taraftarlarına gösterilen sopadan dolayı, CHP hükümet olacak düzeyde oy aldı. Bu sonuç, yapılan darbenin karakterinin ne olduğunu kalın hatlarıyla açığa çıkardı. Zaten daha sonraki tarihlerde, 27 Mayıs 1960 darbesine ilişkin tartışma, karşı çıkışlarda, darbenin CHP yandaşlığı gündemin baş sırasını işgal ediyordu.

2- Anayasa, bilimsel, kültürel ve sanatsal çalışmaların geliştirilmesine olanak tanıdığından: Bütün bilim adamlarının istedikleri düzeyde, çalışmalar yürütebileceklerinin yolları açılmış oluyordu.

3- Herkesin, her kurum ve kuruluşun, kendi düşüncelerini serbestçe açıklaması "özgürlüğü" getiriliyordu. Bunun için, herhangi bir kişi, siyasal ve sosyal bir çevre, bireysel olanaklarla olduğu gibi; oluşturacakları siyasal partiler, demokratik örgütler v.b. yapılarla kendi düşüncelerini açıklama, kitlelere götürme başkaları üzerinde kendi düşüncelerinin etki yapmasını sağlama; maddi bir güç haline gelmesini sağlama olanaklarına sahip olabiliyorlardı.

Herkes, kapalı salonlarda olduğu gibi, açık toplantılarda (konferans, miting vb.) da, kendi düşüncelerini açıklama olanaklarına sahiptiler

4- Bütün toplumsal kesimlere, sınıflara ve topluluklara örgütlenme özgürlüğü tanınıyordu. Bu hak dahilinde işçiler, köylüler, memurlar, öğrenciler, aydınlar v.b. diğer kesimler, rahatlıkla örgütlenebilme olanaklarına kavuşuyorlardı.

5- İşçilerin Sendikal örgütlenme özgürlüğü tanınıyordu. Grev ve Toplu Sözleşme Hakları güvencelere bağlanıyordu.

6- Toplantı ve Gösteri Hakkı yasalarca garanti altına alınıyordu. Bunun için her kuruluş ve kişi: istediği zaman, bildirim yapma koşuluyla istediği zaman ve yerde toplantı ve gösteri yapabilme hakkına sahip oluyordu. Yeni toplantı ve gösteriler izne bağlı değildi.

7- Üniversiteye Özerklik tanınıyordu: Böylece Üniversitenin, iktidarlardan ve hükümetlerden görece özerk bilim üretme olanaklarına kavuşturulması, idari düzenlemeleri yapabilmeleri, yasalaşmış oluyordu..

Ve buraya almamızda konumuz açısından belirleyici olmayan, başka, Temel Sosyal, Siyasal ve İnsani hak ve özgürlükleri içeren onlarca hüküm daha..

Denilebilir ki, böylece Türkiye'de yeni bir dönem açılmış oluyordu. Bu yeni dönemin en önemli özelliği, siyasal alanın renklenmeye başlaması. O güne kadar siyaset alanında burjuvaziyi, diğer egemen sınıfları temsil siyasi partilerin ve güçlerin yanında; ezilen, sömürülen alt ve orta tabakaların temsilcilerinde siyaset sahnesine çıkma olanaklarını olgunlaştırmaya başlamalarıdır. Bütün toplumsal ve siyaset düzeylerinde değişik toplumsal kesimlerin örgütlenmeye, kendi çıkarlarına uygun, politikaların, yasaların belirlenmesi için baskı gücü olmaya başlamaya yönelik hukuksal-siyasal şartların belirlendiğinin bilinçlere çıkmaya başlamasıdır.

DEVAM EDECEK

KOVARA KOMİTA RIZGARIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYE

*Halkımızın
mücadelesinde*

*Tekoşına
gele me da*

Oku-okut

Bide xwenen-xwendin

Baştarafı shf.16'da

bir durum olur.Bu normaldir.çünkü,bu aşamada, burjuva,sömürgeci yaklaşımlar dışındaki;sosyal, siyasal ve ideolojik yaklaşımlar görünür,hissedilir,göze batan bir şekilde gündemleşmemiş; farklı bir toplumsal gelişim sürecinin belirlenmesi için şartlar olgunlaşmamıştır.

İ.BEŞİKÇİ,milliyetler açısından heterojen bir topluma yaşamasına ve Kürt meselesi gibi temel bir sorun,Türkiye'de varolmasına rağmen, sorunun farkında değildir.Bu sorun,fazla ve belkide hiç O'nu enterese etmemektedir:1962 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesini (SBF)bitirdikten sonra,kısa bir dönem(3 ay) devlet dairesinde görev yapıyor.Ondan sonra,askere alınıyor Askerliğini Kürdistan'da (Hakkari ve Bitlis) yapıyor.Askerlik yaptığı sıralarda,bu bölgelerin ulusal ve sosyal doku olarak,farklı bir yapısal özellik taşıdığını görüyor,tespit ediyor.Kendi ifadesiyle,"farklı bir dünya da"kendisini görüyor:Herşey,her yönüyle dikkatini çekiyor. İyi bir gözlemci olması,yedek subay olması,bilimle haşır-neşir olması,buna yardımcı oluyor.

İ.BEŞİKÇİ'nin bu farklı yapıya ilişkin gözlem ve ilgisini:Güney Kürdistan'daki silahlı ulusal demokratik mücadele derinleştiriliyor. Kürt ulusal hareketinin ismini orada duyuyor. Kendi ifadesiyle,aynı zamanda,Barzani isminide orada duyuyor.Askerlik yaptığı bölgede yaşayan insanların bir kısmının "kutsal" bir görevi, tabir caizse askerlik görevini,başka bir alanda (G.Kürdistan'da) yerine getirdiklerini tespit ediyor.Bu bölge insanların,hem Türkiye'de ve hem de G.Kürdistan'da askerlik görevini yerine getirmesi:egilimlerinin değişmesinde yeni düşüncelerinin oluşmasında,ayrıca oluyor. T.C'nin askeri ve idari yetkililerinden,yabancı olduğu,belkide "akılının köşesinden" geçmeyen sözleri duymaya başlıyor: "Kürt tehlikesi","Barzani Tehlikesi" v.b..

Bu sözler ve tespitler gereği,T.C'nin, Kürt ulusal hareketine karşı aldığı tedbirler;insani olmayan uygulama baskılar,İ.Beşikçi'nin duygularını,ilgisini kamçılıyor;kafasında çelişkileri yoğunlaştırıyor.

Bu çelişkilerle birlikte,askerliğini bitiriyor.Erzurum Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde asistan oluyor.Asistanlık görevini,Doktora ile sonuçlandırıyor.Asistanlık döneminde,Kürdistan'ın yapısal özelliklerini bilimsel bir yöntemle incelemeye karar veriyor.Bu incelemesine,Kürdistan'ın bütünlüklü yapısal analizine varmak için,belirli bir kesitte/alanda işe koyuluyor. Bir Göçebe Kürt aşireti olan,Alıkan Aşiretini incelemeye başlıyor.İncelemesini:Aşiret içinde kalarak,gözlemliyerek,onların yaşamına fiilen katılarak yapıyor.Sonuçta,GÖÇEBE ALİKAN AŞİRETİ Doğu'da değişim ve Yapısal Sorunlar isimli ese-

rini kaleme alıyor.Bu inceleme ile birlikte, Kürdistan toplumunun yapısına ve Kürt ulusunun sorunlarına daha fazla ilgi duyarak, ı-sınıyor.İ.Beşikçi'ye yakın çevrelerin bildiği gibi;Beşikçi'nin bu aşiretin bir neferi haline geldiği söylenirdi.Bu anlamıyla,aşiretlerle ilişkileri sürekli olmuştur.

Büyük bir heyecan,özveri ve bilimsel dürüstlikle çalışmalarını ileriye götürme,derinleştirme gayreti içine giriyor.Bu ilginin sonucu olarak,Kürdistanlı yurtsever siyasi ögelerle ilişkiler geliştirmeye çalışıyor. Türkiye İşçi Partisi içindeki Kürt ve Türk unsurlarla,bu sorunda diyaloglar geliştiriyor.Kamuoyunda,Kürt meselesinin açılımı için girişimlere başlamış oluyor.

Herkesin bildiği ve kabul ettiği gibi:1960lerden sonra,Gerçek Türkiye'deki genel devrici-demokratik gelişime bağlı olarak, gerek Kürdistan'daki yapısal değişikliklerin bir sonucu ve gerekse de G.Kürdistan'daki halkımızın ulusal demokratik mücadelesinin sonucu olarak:Kürdistan'da,Kürt halkının ulusal ve sınıfsal düzeyde talepleri,tepkileri siyasal düzeyde kendisini hissettirmeye başlamış.Kürt halkının çıkarlarını ifade eden örgütlenme düzeyleri belirlenmiştir:TİP içinde ve dışında Kürt meselesinin tartışılması,KDP'nin örgütlenmesi bu gelişmelerin somut ifadeleneşmiş olmuştur.Giderek Kürt halkının ulusal ve sosyal talepleri,basit ama içerikli motiflerle kendisini dışa vurmuştur.Kürt halkının ulusal ve sosyal taleplerinin fiilen biçimlendiği,merkezi otoritenin ve yığınların dikkatini çektiği kitlesel gösteriler ortaya çıkmış,organize edilmişlerdir.

Kürdistan'daki bu yığınsal/kitlesel gösteriler:incelemelere ve literatüre, "DOĞU MİTINGLERİ" olarak geçmiştir.Bu mitingler,İ.Beşikçi'nin dikkatini çeken çok önemli siyasal sosyal olgular olmuştur:Bu olguların incelenip,analiz edilmesiyle,tümevarım metodu ile, Kürdistan'ın yapısallığını analiz edip açığa çıkarmanın ve Kürt ulus sorunlarını açığa vurmanın,göze batırmanın olanak dahilinde olduğunu görmüştür.Bu anlayışının bir ürünü olarak, "Doğu Mitingleri Analizi" isimli inceleme/analiz yazısını kaleme almıştır.

Bununla kalmamış,FORUM gibi dergilerde, Kürdistan üzerine yazılar yazmış.Bu yazıları birçok şoven ve sosyal-şoven çevrenin tepkisini kazanmış.İ.BEŞİKÇİ,Cesaretle,bu çevrelerle polemiklere girmiştir.O dönemin,en büyük,ünlü gazetesi olan AKŞAM gazetesindeki polemikleri unutulmuş değildir, incelenmeye değer polemiklerdir.ANT Dergisi'nde yazdığı

içerikli değerli yazılarda herkesçe bilinmekte..

İ.BEŞİKÇİ'nin çalışmaları bu kadarlada sınırlı kalmamıştır.Çalışmalarının,hergün,ivme kazandığı görülmüştür.Yaptığı parçalı inceleme/analiz gözlem ve sentezleri:bütünlüklü bir sentez niteliğinde olan, "DOĞU ANADOLU'NUN DÜZENİ" eserini ortaya çıkarmıştır.Kendisinin ifadesiyle,o aşamadaki (12 MART öncesi) en kapsamlı eseri, bu kitaptır.Bu kitabın,büyük eksiklikler taşıyan bir eser olduğunda kendisinin kabul ettiği,yüzlerce defa ifade ettiği bir durumdur.Bu eksikliklerini,bu eserinden sonraki çalışmalarda gidermeye çalışmıştır: 1974'lerden sonra,araştırma/analizleri ve yaklaşımları/perspektifleri yeni bir aşamaya, yeni bir kapsama gelmiştir.

12 MART öncesinde,düşüncelerinin militanlığından bir adım bile gerilememiştir.Bir çok örgütte ve düzeyde;Kürdistan'ın yapısal sorunlarını ve Kürt ulusunun ulusal demokratik taleplerini açıklayan konferanslar vermiştir.Alanlarda,tespit ve gözlemler yapmıştır.

İ.BEŞİKÇİ'nin,sömürgeci merkezi otoriteyi karşı alan ve bilim kurumlarının bilimsel olmayan statikosunu zorlayan bu çalışmaları:insani hak ve özgürlüklere;hatta o günün yasallığına aykırı bir şekilde,üniversiteden atılmasına sebep olmuştur.Ama,hiçbir baskı,ekonomik ambargo ve kuşatma eylemi,O'nu yıldırmamıştır.Çalışmalarının hızından birşey kaybettirmemiştir.

İ.BEŞİKÇİ,üniversitedeki demokratik haklarından vazgeçmemiş,mücadele etmiştir.Bu aşamada,toplumsal/siyasal yapının birçok kurumlarında ve yaşam alanlarında çifte standartın,toplumsal muhalefetin ve demokratik gelişimin bir ürünü olarak ortaya çıkmasından dolayı:A.Ü.SBF'de Dr.Asis tan olarak öğretim görevlisi olarak çalışmıştır.

12 MART ile birlikte,Türkiye ve Kürdistan'ın tüm devrimci-demokrat,sosyalist ve yurtsever unsurları için,yeni bir dönem başladı:İ.BEŞİKÇİ'de bu kapsamda belirleyici bir yere sahip oldu. 22 Haziran 1971'de tutuklandı.Sömürgeci otoritenin plânı sonucu,Kürt yurtseverlerinin toplandığı Diyarbakır Askeri Cezaevine kapatıldı.

İ.BEŞİKÇİ için Diyarbakır Askeri Cezaevi ve Mahkemesi:katkısının büyük olduğu bir okul,çetin bir mücadele alanı,iyi bir inceleme,analiz ve gözlem yeri;her sınıfsal kesimden gelen Kürdistan yurtseverlerle yoğun ilişkiler geliştirdiği bir moral yatağı olmuştur.Herkes tarafından sevilen ve sayılan bir unsur olmuştur.Bu sayılma,sevgi ve saygı:mistik bir yapıya dayanmıyordu.Bileğinin gücünün,dirençli yapısının,özverili ve disiplinli yaşamının,"çatal" yürekliliğinin bir ürünüydü.

Hapishaneye girdiği günden itibaren,dışarının bir devamı olarak çalışmalarını yoğunlaştırdı. "Yarın" çıkacakmış gibi,kendini hazırlamaya

çalıştı.Bu hazırlıkları,dışarı çıktığı zaman daha bir kararlı biçimde çalışmalarını ve mücadelesini sürdürüleceğinin verişel yığınağını hazırlıyordu.Böyle olduğunda,1974'den sonraki çalışma hayatı,yaşam çizgisi ve mücadele azmiyle ispata kavuştu.

Hapishane de bütün sıkıntılara katlandı.Cezaevi ve mahkemede,hiçbir baskı biçimine boyun eğmedi.Bu düzeylerde kararlı,ilkeli bir mücadele için de oldu.Dayanışılması gereken insanlarla ve siyasal katagorilerle,dayanışma içinde bulundu.Sömürgeci güçlerin,hapishanedeki uygulamalarını: Beyaz sömürgecilerin Afrika siyah halklarına reva gördüklerine özdeş gördü.Bunu,dostlarına ve düşmanlarına açıkça ilân etti.

İ.BEŞİKÇİ,tutuklu kaldığı süre içinde, cezaya çarptırıldığı zamana kadar:sömürgeci savcılarının,mahkemenin,hakimlerin kapsamlı suçlamalarıyla Karşı-karşıya kaldı.Değişik itham ve suçlamalardan dolayı ifadeleri alındı;sonuçta,kapsamlı bir iddianamenin içinde yargılandı.

İddianame de,çeşitli inceleme/araştırma eserleri ve yazıları suçlanmaya çalışılırken;değişik devrimci-demokrat,sol unsur ve örgütlerle olan ilişkilerinden dolayı da itham edildi,yıldırılmaya çalışıldı.İddianamede,E.Ü. öğretim görevlilerinin bilimsel şahsiyete uygun düşmeyen ihbarları önemli yerde tuttu...

Bütün bunlarla birlikte,İ.Beşikçi,Kürt ulusunu yaratan insan olarak tanımlandı.Böylece,sömürgecilerin şaşkınlığının bir sonucu olarak,"allah " payesine eriştirildi.

İ.BEŞİKÇİ,sömürgecilerin,bütün bu iddialarını;kapsamlı cevaplandırdı;yalanlara dayalı düzmece belgelerin geçersizliğini ispat etti.Sömürgeci makamların yalana dayalı,demagojik ve iftiracı anlayışlarını:doğru ve bilimsel görüşlerle yerle bir etti.Kapsamlı bir savunma yaptı. Yargılamanın her aşamasında,mahkemeyi yazılı görüşlerle bombar dıman etti.Mahkeme,çoğu zaman,aciz duruma düştü.

İ.BEŞİKÇİ,tutuklandığı ilk günden itibaren,Kürt meselesinin ve Kürt halkının ulusal demokratik haklarının,sömürge mahkeme karşısında kararlıca savunulması gerektiğini çevresine,Kürt yurtseverlerine anlatmaya ve kavratmaya çalıştı.Bunun gereksizliğini,taktik v.b. gibi sakat anlayışlara sığınarak ileri süren,savunan çevrelere ve unsurlara karşı ilkesel mücadele yürüttü:Onları suçladı,korkaklıklarını ve uzlaşmacı karakterlerini yüzlerine vurdu.Bundan dolayı da,O'da başka unsurlar/çevreler gibi,istenmiyen insan/insanlar ilân edildi.İtham edildi,horlandı ve hakkında çarpıtılmış bilgiler dışarıya aktarıldı.. "Kürt milliyetçisi" damgasını yedi(!).

İ.BEŞİKÇİ,inceleme/analiz konusu yaptığı Kürdistan toplumunun ve halkının mücadelecili militanı olarak belirlendi.Hapishanede,Kürtçe bilmeyen bir

kısım aydınların duyarsızlığına karşın, Kürtçe öğrenmeye çalıştı. Bu işinde de, önemli mesafeler kaydetti. Okuma-yazma bilmeyen Kürt yurtsevelerinin, sömürgeci mahkemede siyasal tutum takınmasında, teşvik edici; onları hazırlayıcı unsurlardan biri oldu. Bu nokta da, O'na ilişkin bir anımı aktarmakta yarar görüyorum.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında KDP yargılanması içine, değişik toplumsal kesimlerden unsurlar alınmıştı. Yargılananların büyük çoğunluğunu, köylü kökenliler oluşturuyordu. Yargılanan bu unsurların, ilk sorgulamaları, tercüman vasıtasıyla olmuştu: Türkçe bilmiyorlardı. Zamanla bu unsurların bir kısmı, bir çok yönden hazırlandıkları gibi, Türkçe'de öğretilmişlerdi. Böylece de Türkçe savunma yapma düzeyine gelmişlerdi. Ki, mahkemede siyasal savunma yaptıkları zaman, sömürgeci mahkemenin hakim ve savcılarını şaşırmaslardı.

Bu unsurların, savunma yapmaları için yardımcı olmak gerekiyordu. Bu görevi, ben, üzerime aldım. Daha doğrusu, bu görev bana düştü. Karşılıklı uğraşlardan sonra, Savunma Taslağı ortaya çıkarıldı. Bu unsurların, taslağı okuttukları ilk insan: Çok çok güvendikleri, BEŞİKÇİ oldu.

İ. BEŞİKÇİ, savunma taslağını okumaya başladığında, satırlar ilerledikçe, yüz hatlarında değişimler olmaya başladı. Savunma Taslağı'nın sonuna geldiğinde: Tümünden kızarmış ve sinirlenmişti. Hiçbir şey sormadan, "siz Kürt aydınları ne kadar dalkavuksunuz" dedi. Bu sözüne tepkim büyük oldu. Yüksek bir sesle, "niye?" diye sordum cevabı şu oldu: "Türk halkını, işçilerini, emekçilerini savunacak sahipleri var. Onların, sizin savunmanıza ihtiyaçları yok. Siz kendinizi savunun."

Bu sözler, savunma da Kürt ve Türk halkının sorunlarına birlikte yer verilmiş olmasından dolayı söylenmişti. Bu yaklaşım, ulusal/milliyetçi bir yaklaşım (ki, o zaman da, benim tarafımdan böyle nitelendirilmişti) olmasına rağmen: savunmayı yapan unsurların niteliğine bağlı olarak, daha reel bir yaklaşımdı. Üstelik bu tespitleri yapan, Türk orijinli bir unsur olduğu zaman, bu sözlerin içeriğinin başka bir düzeyde ele alınması da, ayrı bir sorun olarak ortaya çıkar...

İ. BEŞİKÇİ'nin, bilimsel doğruları içeren kapsamlı savunmasına rağmen, sömürgecilerin hisminden kurtulamadı: 12 Mart'ta, Diyarbakır'da yargılanıpta, en yüksek cezayı alanlardan biri oldu. 13 (onüç) yıl gibi ağır bir cezaya çarptırıldı. Beşikçi, Askeri Yargıtay düzeyinde de, kararlı ve ilkesel tutumunu devam ettirdi. Düşüncelerini, kapsamlı bir savunma ile derinleştirdi. Ama, yine de cezası onaylandı. Zaten, O'da, hiçbir zaman başka bir sonuç beklemedi.

İki sene Diyarbakır'da ve bir sene de Adana'da hapishanede kaldı. 1974 Genel Af Yasası'nın, Anayasa Mahkemesi tarafından değiştirilmesi kapsamında, tüm diğer tutuklular gibi serbest bırakıldı.

1974'de, Türkiye ve Kürdistan'da açılan yeni dönemde, İ. Beşikçi, hiçbir ikirciklik göstermeden, çalışmalarına devam etti. Bu çalışmalarına başladığı zaman, oldukça hazırlıklıydı. Çalışmaları, yeni bir çalışma değil, eski çalışmanın yeni koşullarda sürdürülmesiydi. Onun için, ara vermeden araştırmalarına devam etti.. Diyarbakır Mahkemesinde verdiği savunmasının, duvarlar arasında ve arşivlerde saklı kalmaması için, kamuoyuna açılması için çalıştı. Bunun üzerine, Komal Yayınevi tarafından: İSMAİL BEŞİKÇİ DAVA DOSYASI yayınlandı.

İ. BEŞİKÇİ'nin yeniden araştırmalarını yoğunlaştırdığı alan: Kürt ulus sorunu olmuştur. Araştırmalarında: Kürdistan'ın yapısal analizine, Kürt halkına reva görülen sömürgeci uygulamalara, Kürt halkının direnişine, emperyalist-sömürgeci güçlerin Kürdistan üzerindeki oyunlarına ve plânlarına, yer verdi. Kürt halkının, meşru ve haklı ulusal demokratik haklarının ateşli bir savunucusu oldu. Bilim kurumlarını/çevrelerini ve Üniversiteleri kesin bilimsel eleştirilerine hedef etti. Kürt sorununa ilişkin yaratılan tabuların yıkılması; sosyal-şöven ve şöven Kemalist, faşist-ırkçı çevrelerin teğirini gerçekleştirmeye çalıştı.

İ. BEŞİKÇİ, araştırmalarına devam ederken, Üniversite'de öğretim görevlisi olmak için mücadele geliştirdi. Beşikçi, üniversiteye girişi, kariyer eğiliminin sonucu istemiyordu. O'nu güden eğilim: demokratik mevzilenme sağlamak, demokratik haklarına sahip çıkmak ve üniversitenin "göbeğinde" bilimsel olmayan, anti-Kürt düşünceleri teşhir edilmesi eğilimiydi. Bunun için, Beşikçi'nin önüne çeşitli engeller çıkartıldı. İmtihana tekrardan girmesi zorunluluğu, bu engellerden biriydi. İ. BEŞİKÇİ azimli ve ciddi bir hazırlıkla, bu engeli aştı. Ne yazık ki, sosyal-şöven, anti-Kürt barikatları aşamadı. İlerici ve solcuyum diyen öğretim görevlilerinin ve yöneticilerinin yoğunluklu olduğu SBF'de kabul görmedi. Bu olay da, Beşikçi'ye Boyun eğdirmedi....

Bilindiği gibi, 1974'de, CHP hükümet ediyordu. Birçok solcu çevre, hükümeti desteklemeye devam ediyordu. Beşikçi, bu politikayı hiç bir zaman benimsemedi. Buna rağmen, CHP içindeki bazı solcu çevreler, merkezi politikanında bir sonucu olarak: O'nu ehlileştirmeye çalıştılar. Beşikçi'nin DPT gibi uzmanlık isteyen alanda görev alması için uğraştılar, baskılar yaptılar. Çeşitli yönlerden kuşatmaya çalıştılar. Beşikçi, teslim olmadı, direndi. "Mücadele verdiği yönetimde, güdümlü görev yapmayacağı" açıkça ilân etti. Azla yetindi. Öğretmen olan hanımının ve kendisinin sınırlı gelirini yeterli gördü: Bu noktada, her yanıyla, BEŞİKÇİ ile

dayanışma içinde olan Leman ablayı, saygıyla anmak gerekiyor...

Bu şartlar içinde, bilimsel değeri olan eserler yazdı. Eserlerini sıralarsak: 1-Bilim Yöntemi 2-Kürtlerin Mecburi İskanı. 3-Türk Tarih Tezi ve Kürt Sorunu. 4-Cumhuriyet Halk Fırkası Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu..

Bu eserlerin hepsinin, okunmaya ve yeniden incelenmeye değer olduğu tartışmasızdır. Beşikçi, bu eserlerini hazırlarken, yakınlarıyla yoğun tartışmalar yapmak durumundaydı. Bu tartışmalarında, birçok konunun somutlanması için dinlemesini bilen bir insan olmasına rağmen: kendisini ikna ettiği konularda, O'nu döndürmek çok zor olan ve hatta mümkün olmayan bir durumdu...

İ. BEŞİKÇİ, yayınlanan bu eserlerinin dışında, hazırladığı başka eserleri de vardı. Kamuoyunda da bilindiği gibi, bu sorun devrimci - demokrat basın kanalıyla açıklanmış durumda. Bu eserleri: 1-Tunceli Kanunu (1935) ve Dersim Jenosidi. 2-Özalp Olayı ve Otuzüç Kurşun. 3-Kürdistan Üzerinde Emperyalist Paylaşım (1915-1923). dır.

Bu eserlerden ilk ikisini, inceleme, okuma fırsatım oldu. En kısa zamanda yayınlanıp, okuyucuya iletilmesini içtenlikle istiyorum. Bu eserlerde, çok değerli, yeni tarihi gerçeklere rastlamak söz konusudur. "Özalp Olayı ve Otuzüç Kurşun" kitabının ismi, büyük şair Ahmet Arif'in "Otuzüç Kurşun" isimli şiirinden alınmış.. Bu eser, büyük şaire okutulduğu zaman, şaşırmişti: Şiir'inin bu kadar derin bir içerikle yazılmadığını, açık yüreklilikle itiraf etmişti.. İ. Beşikçi, "Otuzüç Kurşun" gibi bir akıcılık ve tadda, eserini kaleme almış...

İ. BEŞİKÇİ'nin, ismi geçen kitaplarının yayınlanmasından sonra, yargılamaya tabi tutulmuşlardır: Beşikçi, savcılıkların yolunu aşındırmak zorunda bırakılmıştır.

1980'den önce, "Türk Tarih Tezi ve Kürt Sorunu" kitabından ceza aldı. Cezaevine girmemesi, yakalanmaması için olanaklara sahip olmasına; birçok yakın dostunun isteklerine rağmen, cezasını çekmek için hapis haneye gitti. Çünkü, Beşikçi, savunduğu bilimsel görüşlerin toplumsal/ siyasal doğruların: toplumun bütün düzeylerinde ve sömürgeci devletin kurumlarında savunmakla, anlam kazanacağını; etki yapacağını; maddi güç haline geleceğine inanan bilim adamlarından biridir, hatta tekidir diyebiliriz. Özcesi: Bu davranış, İ. Beşikçi'nin mücadele anlayışının tayan edici, herkesten ayıredici bir özelliğidir.

Bu anlayışın gereği, 3 yıl, baskı ve işkence - ler altında hapis yattı. Mücadele de kararlı davrandı, düşüncelerini savundu: araştırdı, yazdı. 1981 yılının, 12 Nisan'ında serbest bırakıldı. Özgür günleri uzun sürmedi.

Hapishane de olduğu zaman, Kürt halkının sorunlarını içeren, Kürdistan'a ilişkin sosyo/politik gerçekleri dile getiren bir mektubu:

İsviçre Yazarlar Sendikası Başkanı MOUSSE BOU-LAUGER'e yazmıştı. Bu mektup, hapishanedeki ara-malar sırasında ele geçmişti. Bundan dolayı, yargılanmaya tabi tutuldu: 30 Temmuz 1981'de ceza-ya çarptırıldı.

BEŞİKÇİ, TCK'nın 140. maddesinden ceza aldı. Bu madde, "ülke dışında Türk devletinin şeref ve itibarının zedelenmesi"ni cezalandırmaktadır. Sanki, TC'nin, şeref ve itibarı kalmışta, birileri zedeliyor..

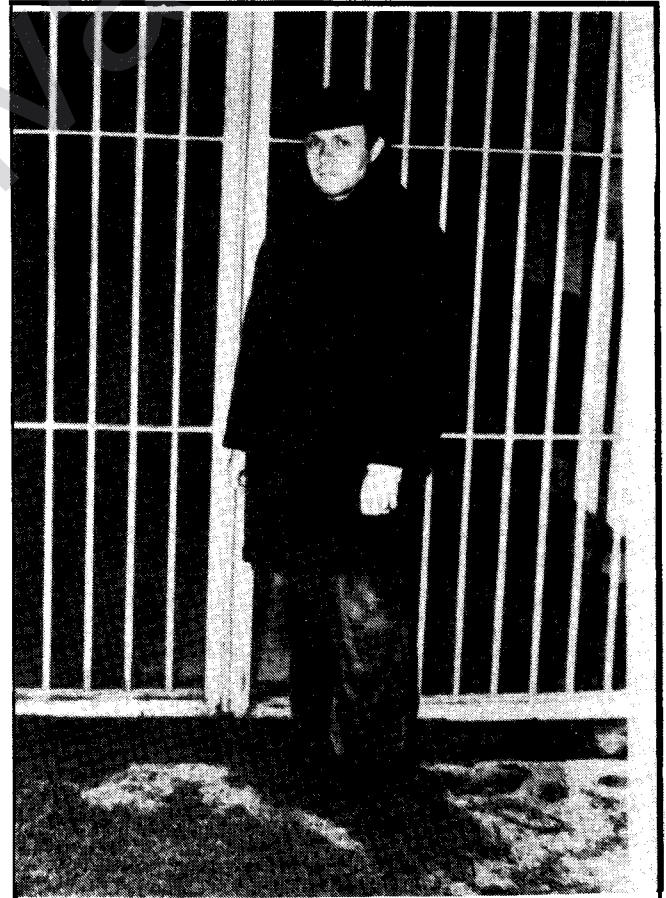
BEŞİKÇİ, uluslararası andlaşma belgelerindeki hükümlere aykırı bir şekilde verilen cezasını: baskı, işkence ve insani olmayan her türlü uygulama altında sürdürmekte. Yılmıyor. Yıldırılmıya - cakları çoktan açığa çıkmış durumda.

BEŞİKÇİ'yi, her yönüyle desteklemek bir görev ve bir onurdur. İçtenlikle destekliyoruz, sıcak selamlarımızı yolluyoruz.

BEŞİKÇİ'nin tutuklu kalmasının, ne kadar abes ve demokratik hak ve özgürlüklere aykırı olduğu çoktan açığa çıkmıştır. İSMAİL BEŞİKÇİ'nin şah - sında, bilim ve Kürt halkı mahkûm edilmeye çalı-şılmıştır.

S E R B E S T BIRAKILMALIDIR!

Mart 1987

INITIATIVE
FREIHEIT FÜR İ. BEŞİKÇİ
c/o Postfach 410, A-6020 Innsbruck

İSVEÇ KÜRDİSTAN DERNEKLERİ FEDERASYONU SON KONGRESİ VE BİRTAKIM GERÇEKLER İŞİĞİNDA TKSP 'NİN FEDERASYON HAKKINDAKİ TUTUMU ÜZERİNE

K.Şiyar

İsveç Kürdistan Dernekleri Federasyonu'nun bu yılki Kongresi, 14 - 15 Şubat tarihlerinde yapıldı. Federasyonun bu yılki kongresine, hem Basın hemde İsveç 'li Partiler büyük ilgi gösterdiler. TV'nin her iki kanalında Kongre haber olarak verilirken; bütün Gazeteler de geniş yer ayırdılar. Kongre'de konuşma yapanlar arasında, çeşitli İsveç 'li Partilerin temsilcilerinin yanı sıra, Göçmenler Bakanı'da vardı.

Bu yılki Kongreye ilginin fazla olmasının nedenlerinden birisi, Olaf PALME'nin öldürülme olayına Kürt 'lerin isminin buluşturulmuş olmasıdır. Bilindiği gibi, polis şefi Hans Holmer, uzunca bir süre Kürtler üzerine durmuş, PKK'nin cinayeti işlediğine %95 emin olduğunu söylemişti. Esas olarak kürt halkını yaralayan bu iddianın ortamını yaratan, İsveç'teki iki öldürme olayı nedeniyle, PKK'nin kendisi olmuştur. Tüm bu gelişmelerden sonra PKK yaptıkları üzerinde durup ya pılanların verdiği sonuçları düşündümü bilemiyoruz.

Bu yılki Kongre; düzenliliği ve disipliniyle bir öncekilerinden hayli iyiydi. Federasyon başkanı, konuşmasında, O. Palme'yi kürtlerin öldürdüğü iddiasının a-sılsızlığı ve zararları üzerinde durdu.

Kongre'de, buyıl, yine tüzük değişimi gündeme geldi. Yeni olarak Meclis veya genel kurul'a denk düşecek geniş bir komitenin oluşumu kararlaştırıldı. Bir başka değişiklik önerisi de kadınlar derneğine ilişkindi. Tüzük değişikliklerin her Federasyon Kongresinde gündeme gelmesi ve bu konudaki tartışmaların zaman alması iki gerçeği gösteriyor: a) Evrensel kurallardan hareket edilmiyor. b) Kongre öncesi gerekli hazırlıklar yapılmamıştır.

Kürdistan Devrimci Muhalefetinin Durumu'na gelince: Kürdistan devrimci hareketi, yurtdışındaki çalışmalarını hangi perspektifte yapacağını ve bu çalışmalardan ne umduğu konusunda belirsizlikler taşımaktadır. Bu sorun, hareketin örgütsüzlüğü ve somut programlara sahip olmaması ile açıklanabilir. Örgütsüz, dolayısıyla somut politika yapamayan ve taktik yapabilme şansına sahip olamayan bir hareket, demokratik kitle örgütlerini de belli bir doğrultuda -siyasal mücadelenin genel çıkarları doğrultusunda- seferber etme imkanına yeterince haiz değildir. Durum böyle

iken, yansımaları bir yana bırakıp köklü tedbirler almak gerekirken; faaliyet alanı daralanlar varlıklarını başkalarına karşı devam ettirmenin yolunu, derneklerde göstereceği etkinliklerde arıyorlar.

Yukarda açıkladığımız tutumun -yaşam koşulu-nu Avrupa'daki derneklerde etkin etkin olmaktan arayan- tipik temsilcisi TKSP'dir. Bilindiği gibi TKSP, bir yıl önceki Kongrede, Federasyonun örgütlenme modelindeki -ki bir önceki Kongre kararıydı- değişimleri gerekçe göstererek Federasyondan çekilmişti. Uzun bir zaman birlik havariligini kimseye kaptırmayan TKSP, bu tutumuyla birlik konusunda samimi olmadığını da gösterdi. Uzunca süren güç-eylem birliği -Hevkari- çalışmalarından TKSP'nin kendi payına hangi sonuçları çıkardığını merak ediyoruz. Acaba TKSP, "Hevkari" nin başarıya ulaşamamasının en önemli iki nedeni olan; a) tek-tek örgütlerin örgütsüzlüğü b) bir önceki dönemde yağın örgütlerinin yokluğu dolayısıyla önceden hazır belli bir örgütsel zeminin bulunmaması ve herşeyin tepeden yapılacak girişimlerle oluşturulması zorunluluğu gibi bir sonuca vardımı?. Herşeyi tepeden yapılacak girişimlerle çözmeye çalışan bir hareketin bu sonuçları çıkarması zor..

Komkar -dolayısıyla TKSP- Federasyondan çekilirken, çekiliş gerekçelerini kısaca özetleyen bir bildiri yayınladı. Bildiri, Komün (Belediye) temelindeki örgütlenmeye karşıdır. Onun yerine, eski sistemin, yani siyaset derneklerini temel alan sistemin sürdürülmesini istemektedir.

Belli siyasi eğilimleri temel alarak örgütlenen dernekler, ister-istemez sadece o siyasete meyilli olan insanları örgütleyebilir. oysaki Kürdistan 'li yurtsever kitle sadece siyasetlerin insanlarıyla sınırlı değildir. Demokratik Yurtsever karakterli bir dernekleşme bütün bu insanları hedef almalıdır. Siyasi çizgileri temel alan dernekleşmeler; o siyasetlerin doğrudan yan örgütleri haline geliyorlar. Bu durumda istendiği kadar, demokratik kitle örgütleri ile

Parti farklıdır" densen inandırıcı olamaz.Farklı olabilmeyen önemli göstergelerinden biri,farklı siyasi eğilimlerdeki insanları biraraya getirmek ve dolayısıyla,iktidar ve muhalefet olarak birarada olabilmeyen imkanlarını hazırlamaktır.

Siyasi çizgi derneklerinde,herzaman için bir garanti,o siyasetten insanların yönetici olma garantisi ve dolayısıyla,siyasetin emir ve direktifiyle hareket etmek sözkonusudur. Farklı olanları birleştiren bir kitle örgütünde aynı durum geçerli değildir.Orada,önceden statüko'nun belirlediği bir bölüm yoktur.Yönetim organlarında temsil edilebilmek için çoğunluğu sağlamak gerekmektedir.Çoğunluksuz demokrasi olmayacağına göre,bu durumun sonuçlarına katlanmak,demokrat olmanın gereklerindedir.

En önemli gerekçe olarak sunulan "Komün Derneklerle Federasyonun siyasetten uzaklaştırılmak istendiği;siyasetsizlik temelinde örgütlenmenin savunulduğu ve siyaset düşmanlığının amaçlandığı" görüşü , tümünden temelsizdir.Böylesi niyetlere sahip olmaz demiyoruz,olabilir.Ancak,sözkonusu kararı-Komün örgütlenmesine gidilmesi kararı- alanlar,büyük bir çoğunlukla belli siyasi eğilimlerdeki insanlardır. Kimse TKSP'nin "siyasi mücadelenin çıkarlarını en iyi koruyan,akıllı" savını ileri sürme ukalalığını gösteremeyeceği gibi,başkalarının yaptıklarının farkında olmamakla suçlayamaz.Eğer siyasi mücadele den,grup çıkarlarını genel çıkarların önüne çıkaran bir düşünce anlaşılıyorsa, kuşku yok TKSP bu haliyle birincidir.

Komkar'ın Federasyonun yeni tip örgütlenmesine katılmadığı dönemde,Federasyon bünyesinde bir dizi siyasi güç vardı ve bugün de vardır.Eğer mesele siyasi mücadelenin çıkarlarını korumak ve bu bağlamda Federasyonun "siyasetsizleştirilmesine" karşı durmak idiyse,siyasi güçlerle birlikte bu eğilimlere karşı durulabilirdi,onları etkisizleştirmek mümkündü.Bunun için toplam sayının yeterli olamayacağı gibi bir düşünceye TKSP sahip idiyse,hayli yanlış içerisindedir demektir. Biz meselenin böyle olduğunu sanmıyoruz. TKSP'de kendine güvensizlik ve korku var.. Ayrıca,bizim bağımsızların siyasetsiz olduklarını kim iddia edebilir? Örgütsüz olmaları bir yana,onlarda yurtseverdirler ve yurtsever olmakta bir siyasi görüşe sahip olmak demektir.

Birtakım insanlarla aynı örgüt içerisinde çalışmıyorum demek,hiç bir yerde birlikte olamam anlamına gelmez.Siyasi mücadelenin başarısının bir koşulu da,partili olmayan yığınları seferber etmektir.Kaldığı, A-politikleşmenin gelişmiş olması,buna karşı mücadeleye daha bir önem kazandırır.Bunun yoluda,geniş kesimleri uygun çerçevelerin içerisine çekmek-

tir. Böylesi bir tavır neden yanlış olsunda,suçlamak tek doğru tavır olsun?

Kendisini "öncü" mertebesine çıkaran TKSP,"öncülerle" diğerlerinin aynı sırada -ve hele birde kendilerinden ayrılanlarda orada varsalar- aynı şartlara sahip olarak birarada bulunmasını kendisine yedirememektedir.Üstelik böyle bir işin rizi kusu da var.Araya gerilen duvarlar yıkıldığında , ne olacağı belli olmaz..

TKSP kendisine bir "öncü" olarak ayrıcalıklı davranılmasını bilinç altında barındırmaktadır. Öncü'lüğün ne olduğunu kavrayamayan TKSP, kendisini herşeyin üzerinde görme hastalığına tutulmuştur. Komün+Siyasi örgüt dernekleri şeklindeki formül,eklektik olmanın yanısıra,ayrıcalık isteğinin örgütsel düzeydeki yansımasıdır.Eğer Komün derneğinde bütün üyeler eşit haklara sahip ise, ne diye siyasi örgütlere sahip olanlar Federasyon içerisinde ayrı örgütlenirler?

Bütün gelişmelerden çıkan sonuçları ve TKSP'nin tavrının altındaki belirleyici nedenleri biz belirtelim: 1) TKSP daralan faaliyet alanını kimseyle paylaşmak istemiyor ve bunu varlığı için önemli görüyor. 2) Asıl olarak grup çıkarlarını korumanın peşindedir,bunuda öncelikle kendi kitlesini etkilenmelerin dışına çıkararak ve giderek mümkünse derneğini,bu alanda,ortaklaşa derneklerin alternatifini haline getirerek yapmak amacındadır.

Üzerinde tartışılması gerekli konulardan biri de,Kürdistan'lı hareketlerin Avrupa'daki örgütlenmesine ve buradaki demokratik kitle örgütleri siyasetine ilişkindir. Avrupa'daki dernekleri kürt halkının ortak malı haline getirmek için;gelip geçici ruh hali üzerine çalışmalarını yürütmek yerine uzun vadeli bir program dahilinde,hem bizim siyasi - sosyal gerçekliğimize ve hemde Avrupa'nın koşullarına uyacak bir çalışma ile bunların kurumlaştırılması yoluna gidilmelidir.

TKSP açısından zaman geçmiş değildir.Yaptıkları tahminler doğru çıkmamış,Federasyon siyasi işlerle Komkar'dan çok daha etkili bir şekilde uğraşmış ve yine Federasyon,geçmişe göre daha etkili hale gelmiştir. Öyleyse,TKSP'ye düşen görev ; inad edip ayrı durmak değil,Federasyon örgütlenmesine katılarak onu güçlendirmektir.

Stockholm, 1.3.1987

T.C. 'NİN G. KÜRDİSTANA SALDIRISI PROTESTO EDİLDİ!

Sömürgeci T.C.'nin halkımıza karşı sürdürdüğü yok etme politikası gereği, Kürdistan son dönemlerde çeşitli saldırılara sahne oldu. 4 Mart'ta, Güney Kürdistanı uçaklarla bombalılarak sivil halktan yüzlerce insanı katleden faşist T.C., diğer yandan da yeni Mecburi İskan Yasası ile halkımızı sürgüne göndermek istemektedir.

Tirol Valisi'ne Protesto metni verilirken

Bu son gelişmelere karşı, Avrupa'nın bir çok yerinde Kürdistanlı ve Türkiyeli örgütlükler tarafından çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Bir yandan T.C.'nin yurtdışı temsilcilikleri işgal edilirken, diğer yandan da uluslararası kuruluşlar, halkımıza yapılan katliamdan haberdar edildi, Kürt sorunu Avrupa Parlamentosu'na götürüldü.

Avusturya'da da çeşitli eylemler gerçekleştirildi: Wiyana'da, Açlık Grevi ve protesto mitingleri yapıldı. Innsbruck'ta, Avusturya TV. binası önünde 70'e yakın bir kitle ile bir protesto mitingi yapıldı ve Tirol Valisine bir protesto mesajı verildi. Diğer yandan, Avusturya YSK taraftarları bir basın açıklaması yaparak, sömürgeci faşist T.C.'nin katliam politikasını teşhir ettiler.

●Kahrolsun Sömürgeci Faşist Evren-Özal Diktatörlüğü!

HALKIMIZ BUYILDA NEWROZ 'U BÜYÜK BİR COŞKUyla KUTLADI!

Halkımızın Ulusal Bayramı Newroz, her yıl olduğu gibi bu yılda, coşkulu ve kitlesele olarak bir kez daha kutlandı.

Sömürgeci T.C.'nin, halkımıza karşı saldırılarını (Güney Kürdistan'ın bombalanması, Mecburi İskan v.b. gibi) sıklaştırdığı bir dönemde, Newroz'un gerek yurtiçinde ve gerekse yurtdışında kutlanması, sömürgecilerin yüreğine korku saldı.

Şıvan, Danimarka'daki Newroz'da

Bu yıl tüm Avrupa, kitlesele Newroz kutlamalarına sahne oldu. Ancak, Birlik şampiyonluğunu kimsese kaptırmayan bazı güçler, Newroz'u birlikte kutlama çalışmalarına katılmadılar. Sosyal-Şöven Türk Sol'u ise, bir çok alanda Newroz kutlamalarına karşı yine kayıtsız kaldı. Diğer olumsuz bir gelişme ise, Apocuların, Avrupa'nın çeşitli alanlarında Newroz gecelerine saldırmaları oldu.

Tüm bu olumsuzluklara rağmen, Newroz kutlamaları, Sömürgeci Faşist T.C.'ye karşı bir güç gösterisine dönüştü.

●Yaşasın NEWROZ'un direnişçi geleneği!

SINET Û ÇAND

JİYANA DILBİRİN

Ey!.....

Gelên bîndest, xelqê qehreman
 Karkerin, gundîyen, perîşan û belengezan
 Rızgarîxwaz û niştîmanperweran
 Bînerin, bî çavhan bîbinin
 bîpîrsin û bîxwinin
 Çend hezar sala
 Can û ruh distinin
 Mal û mîlk girinin
 Dagır û talan hevdiñin
 Nav xweda tar û mar kîrîn çiya û zozanan.
 Dewleta Osmani û împaratoriya şahî
 Perçe-perçe kîrîn welatê kurdan
 Bêbextiya Qesrî-şîrinan, hevbuna Lozan
 Tev devletên emperyalî û metîngeran
 Dîroka Kurdistan bî xwin vegerand.
 Ey!... Gelên kurd!... bîpîrsin:
 Lî Dersim, Koçgiri, Ağrı, Şex Said, lî zîlane
 Tev de û bav
 Kal û pîr
 Genc û Xort
 Ap û Xal
 Û tev zaro zîç
 "bî saxî ketin bî erdan"
 Bîrve mekin!...
 Mîrina pîlînga şîran
 Mîrina bêbextîyan.
 Qet naçe bîvenabe akîl û fetmîm
 Brûsk, Çeko, Dr, Şivan.
 Ey!... Gele kurd!...
 12 îlonê da
 Cuntaya faşî û metîngerî
 Bê din bê îman ket nav kurdan
 Hat darkîrîn bî sedan
 Bî ledan û tehdâ hezeran
 Hat surgûn kîrîn bî sedhezaran
 Bîrçî û tazi û perîşan bî milyonan
 Bî milyonan ewê şîyar bîbin hember dujminan
 Bînerin!... lî dîroka Cihan
 Jî bo demokrasi, sosyalizm
 Jî bo serxwebûn û azadî.
 Hember tank û top
 Hember emperyalist û metîngeran, faşîyan
 Bî milyonan xwîna gel hat rîjand
 Lî Uris
 Dofar, Mozanbîk, Gîne, Angola û lî Wîetnam.

Zarokê heft sali

Heta kalê hevtê sali

Bî can û ruh şerada xemilî.

Ey!... Gele kurd

Em zanin û baş fehîm dîkîn

Îjar dora RIZGARIYA WELAT ê meye

Bîla bîqelîşî erd û ezman

Bombardîman bîbe gund û bajaran

Bîla nerefin xwînxwaran lî meydanan

Kevneperest û beg û axayan

Ketxwaran, cehş û mîxpire dijminan

Emperyalî û Diktatoriya metîngeran

Dîl bî tîrs

Ser bî xwin

Belengaz

Bîrîndar

Perîşan.

Rêberan YEKÎTIYA SOSYALÎST A KURDÎSTAN

Bî rîça Marx û Lenin

Dest bîdîn hev bî miranî

Pîşt bîdîn hev bî şeranî

Xwîn bîdîn hev bî biratî

Xelasi û mîrîn bo rojbîratî

Bîjin!...

Bîjin jî bo Kurdistan, serxwebûn û azadî.

K E K O

Yewnanistan.

ZMAN

«Kurdino,

*ger hûn dixwazin xwe nas bikin, zmanê xwe bixwînin.**Ger hûn dixwazin xwe bi xelkê bidin naskirin**careke din jî zmanê xwe bixwînin.»***Xwendina tipên Kurdi**16 **Li**

LISTİK LEWRA LEV LAW

LINGE XWE QASÊ CILÊN XWE DIRÊJKE

LI MEYDANÊ MÎR Û MIRTIB YEK IN

LÊV DIRANA PÊŞTIR E

LINGE PÊXAS BER DERÊ SOLBENDA YE

19 **Oo**

OL OLI OLK ORTE

ORTA GOTINÊ Û ÇÊKIRINÊ DA ÇIYA HENE

OL Û OLI BÊ NAN Û FEQÎRTI

ORTA QENCI Û XIRABIYÊ DA BIHUSTEK E

OLOVAN, OLOVAN HEVALÊ NEZANAN

17 **Mm**

MAMOSTE MÊRXAS MAM MASÎ

MALA MÊR LÊ, KANIYA ZÊR LÊ

MASIYÊ ÇEMA, BAHRA DA NAJÎ

MÊRÊ CAMÊR NAKEVE TORA NAMER DA

MERÎ ÇIQAS ZANE BE, DÎSA NEZAN E

21 **Rr**

PALE PAQIJ PEZ PIVAN

PAŞ TENGASIYÊ FIREHÎ YE

PEZÊ BÊ ŞIVAN, ŞIVANÊ BÊ SE EW DIBE MALWÊRANÎ

PIRSA XWE BIPÊJE, PAŞÊ BIRÊJE

PERE DIÇIN CIYÊN PERE

18 **Nn**

NAME NEYAR NAN NÊÇIR

NAVA MÊRA DA MÊR BE, NAVA ŞÊRA DA ŞÊR

NÊÇIRVAN XEWNA DA NÊÇIRÊ DIBINE

NE KER KET, NE HÎZ DIRÎ

NIFIRÊ DÊ JI KUR NAGIRE

20 **Pp**

RABÛN ROJ RAST RONI

RASTÎ BIBE DEZÎ JÎ NAŞKÊ

ROJ E DUMAN E, KÊFA GURAN E

RÛ JI RÛ ŞERM DIKE

RÛVÎ TÊR BE, TIRÎ TIRŞ E

KÜRT ULUSUNUN DOSTU, DEĞERLİ BİLİM ADAMI:

Dr. İSMAİL BEŞİKÇİ

Selim Keya

Avusturya'da Kürdistanla Dayanışma Komitesi'nin: Dr. İsmail BEŞİKÇİ ile Dayanışma Kampanyası açması, alabildiğince sevindirici bir olay. Bu kampanya, İsmail BEŞİKÇİ ile sürdürülmekte olan genel dayanışmaya katkıda bulunacak, güç kazandıracaktır.

Dayanışma Kampanyasını açan, karar altına alan komite: Dr. İ. BEŞİKÇİ ağabeyimizi, halkımızın, militan ve savaşkan dostunu yakından tanıyan biri olarak, bir makale yazmamı istediler. Bu istek, bende büyük bir sevinci doğurdu gibi, eziklik/burukluk gibi bir duyguya da yol açtı. Onun içinde, derinliğine düşünme ve kendimi sorgulamama, eleştirmeme değerli bir vasıta oldu. Çünkü, değerli bilim adamı Dr. İ. BEŞİKÇİ hakkında, çoktan, böyle bir yazı yazarak ve de başka etkinliklerle görevimi/görevimizi yerine getirmek zorundaydık. Ama, toplumsal/siyasal ve tarihsel görev açısından fazla değeri olmayan nedenlerden dolayı, bu görevimi yerine getiremedim. Bu, bir özür kabul edilmemeli..

BEŞİKÇİ ismini: 1967'de, Üniversite öğrencisi olduğum zamanlar, Kürdistan'a ilişkin araştırmalarda bulunmakta olmasından dolayı, yakından duymaya başladım. Ve aynı tarihlerde Sol Gençlik Hareketi ve örgütlenmesi içinde yer almaya başladığımdan, okuyarak tanıma fırsatım oldu. 1969 Yılından sonra, DDKO'ların kuruluş ve örgütlenme çalışmalarının içinde olduğum (Bu da, Kürdistan sorunu ile özgünce uğraşma anlamına geldiği) için, kişi olarak yakından ilişkim oldu. Bu ilişkiler, zaman içinde gelişip, derinleşti. Toplumsal/siyasal gelişmeler ve demokratik muhalefet hareketinin, 12 MART Faşist Darbesinin saldırısıyla karşı-karşıya kalması; Devrimci Hareketin Türkiye ve Kürdistan'da tasfiye edilmesinin bir yönü ve gereği olarak: yapılan tutuklamalar, gözaltına alınmalar sonucu, cezaevinde, hücrelerde; işkence ve baskılarda; aktif direniş ve yeniden düşünsel eylemsel üretimde yan-yana olduk..

Dr. BEŞİKÇİ ile, genellikle moralli ve sevinçli günler geçirdik. Beşikçi'nin moralsiz

olduğu anlar ve günler, çok çok azınlıktaydı. Yaptığı işlere bu kadar ikna olabilen bir insanın ço az olduğunu düşünüyorum. Belirli bir tarih kesitinde olup-bitenleri; birlikte örgütsel faaliyet içinde olduğum insanları ve yakınında, uzağında olduğum insanları analize tabi tuttuğum zaman, vardığım bu sonucun, abartmalı bir sonuç olmadığını rahatlıkla tesbit edebiliyorum.

İşte, Beşikçi hakkında yazmaya başladığım zaman, onu yakından tanıma gibi bir olanağa sahibim. Taktir edilirdi ki, bu, büyük bir avantaj ve olumluluk olmasının yanında, zorluğu olanda bir iştir. Zorluğu, yakından tanıdığı olmaktan dolayı, bu güne kadar yazılanların dışında şeyleri yazmayı, yaklaşımlar yaratmayı gerekli kılmaktadır. Bunu becerebilme konusunda endişeli olduğum kadar, dar bir yazının çerçevesinde bu görevin yerine getirilmesinin mümkün olmadığı da ortada. Zorluğu var; bilimsel çalışmaları ve bu çalışmalarının merkez aldığı mücadelesi ile, özel yaşamını birbirine karıştırmada gündeme gelebilir.

İSMAİL BEŞİKÇİ, 1939 yılında, Çorum'un İskilip kazasında dünyaya geliyor. Yoksul bir ailenin çocuğu. Türkiye ortalamasında, Çorum: iktisadi, sosyal ve kültürel olarak geri kalmış/geri bırakılmış bölgelerden biridir. Bunun içinde de, geri bir toplumsal kesimden, okumuşu az olan bir kesimden geldiği ilk göze çarpan bir özellik. Bu, kendisinde kabul ettiği bir durum. Bilindiği gibi, Türkiye'nin bütün bölgeleri, illeri ve köyleri: dini mezhepsel ve ulusal açıdan homojen bir yapı/doku oluşturmamakta. Bu genel yapısal özelliği, Beşikçi'nin, doğup, büyüdüğü, geliştiği Çorum/İskilip bölgesi içinde geçerlidir. Çorum/İskilip, farklı mezheplerin (alevi-sun'i) ve farklı milliyetlerin yanyana yaşadığı gelişmelerin ve çatışmaların yoğun bir bölge olduğu hemen göze çarpan bir durumdur. Ama bu durum, İ. BEŞİKÇİ tarafından, özellikle fakülteyi bitirdikten sonra bilince çıkarılan

Devamı shf.7'de